Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

et laboriosa marie iunctio quisquis. Hi phaselle
tam viam apter nos veteres quisquis pelle exuere
et sit cum prudente serpente iuventute renovare
et novum hominem induere. Quid ait sit pansul
tam viam incedere et ea ductrice adventa etiam venire
declarat cum subdit. Ut non suo arbitrio. te usque o
bedientes. Arbitrium liberum nobis reliquit deus. Hi
qui nil sibi de se relinquit. deo arbitrium ecclesiae red
dunt. dum se alterius arbitrio pro vera obedientia com
mittit. hic talis suo arbitrio non vivit. ab eo est
quod se. Vel deliberus ut quia alteri non deliberus
obedit. Qui enim sua se deliberat. suis voluptat
ibus obedit. non est ut homo intelligibilis et rationalis
si appetitus mentis insipientibus et stultis efficiatur illis
Et quid debeat facere se. Hi ambulantes alie
no iudicio. Humiliter iudicium postulare ut non
quod sibi magis dulcetum videtur. si quod superior impat
licatur. Et illud e alieno iudicio et impio ambu
lare. Incunabulis diligentes. et congregationem multorum
fratrum visitantes. quantes. et abbatissae primitiae
consulere tenentes. Abbatem sibi esse deliberant
ut ei fiant deo obediant. sua voluntate committant
suum arbitrium. dulcorem iudicium declinant. Hi
tales videlicet non suo arbitrio viventes te. Non
venit facere voluntatem te. Cum ipse dei filius sit con
sibstantialis deo pri et mtribus plenus non sit requi
sita voluntatis. quia eque dns o. Non venit fa
cere voluntatem te. Huic quidem iudicio quia et ipso
dux sit nam. divinitatis vnch et humanitatis. Iu

quam ev